ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ ΚΩΦΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.
ΧΟΡΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

Ὦ γῆς παλαιὸν[1] Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
ὅθεν ποτ'[2] ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
εἰς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ·
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου[3] κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ'[4] εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν[5] τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
Κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν[6]· ἐν δὲ δώμασι
θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ[7]

Electra fabula exstat non nisi in recentissimis codicibus, duobus scilicet Florentinis, quos in usum Matthiæi contulit Fr. Furia, et tribus Parisinis, olim a Musgravio satis negligenter nuperque diligentius a Fixio collatis. Quorum postremorum duo connexi uno volumine num. 2714 signato, minimi sunt pretii. De tribus Parisinis, quos omnes certum est e Florentinis ipsis esse descriptos, copiose disseruit Fr. Boissonadus in Anecd. vol. 4, pag. 453 sq. Signavimus eos C, (Musgr. β'), D (γ'), E (α').

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG